

като прилагателни; но защото по главно-то му значеніе е да се относя или да *заема* мѣсто-то на едно име: за това ніе го счисляваме въ число-то на мѣстоименія-та, както и въ стр. 109 сторихмы.

Правила за указателни-тѣ прилагателны.

§. 86.

Правило 1.) Указателни-тѣ прилагателни се съслагуватъ съ сщществителны-тѣ си въ родъ число и падежъ. Н. п. Dieses Haus, dieser Mann, diese Frau, diese Menschen, diese Häuser и проч.

Правило 2.) Кога подиръ dieses не слѣдова едно сщществително, то въ такъвъ случай често се пише и се казва: dieß. Н. п. Dieses Haus ist schön; тая каша е хубава (*слѣдова* сщществително); и ich kann dieß nicht machen, азъ не можъ туй да направъ (*не слѣдова* сщществително) и проч.

Правило 3.) Въмѣсто dieser, diese, dieses, употребява се често указателное мѣстоименіе der, die, das, (той, тая, то) и понеже тѣ се ставятъ предъ сщществителны-тѣ, зематъ се и като прилагателни; но точній ъмъ логически смислъ е да се употребятъ като мѣстоименія. Тия служатъ за да се даде по голѣмъ указателнъ силъ на израженіе-то.